

รูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษา ตามแนวทางการรวมสถานศึกษา
ภาครัฐและเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา*
A MODEL OF EDUCATIONAL MANAGEMENT INSTITUTIONS
ACCORDING TO THE GUIDELINES PUBLIC AND PRIVATE
EDUCATION UNDER OFFICE OF THE VOCATIONAL
EDUCATION COMMISSION

ชัยณรงค์ คัชมาตย์

Chainarong Katchmat

สาร ทรัพย์รวงทอง

Satorn Subruangthong

นันทิยา น้อยจันทร์

Nuntiya Noichun

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

Nakhon Sawan Rajabhat University, Thailand

E-mail: chainarongkatchmat@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์องค์ประกอบของการบริหารจัดการสถานศึกษา ตามแนวทางการรวมสถานศึกษาภาครัฐและเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา 2) สร้างรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษา ตามแนวทางการรวมสถานศึกษาภาครัฐและเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา 3) ประเมินรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษา ตามแนวทางการรวมสถานศึกษาภาครัฐและเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นงานวิจัยแบบผสมผสาน เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่ แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม และแบบประเมินรูปแบบ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ 9 คน ผู้บริหารและครูในสถานศึกษาภาครัฐและเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 548 คน ผู้เชี่ยวชาญ 9 คน และผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐและเอกชน จำนวน 9 คน คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง สถิติที่ใช้ คือ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ นำเสนอในรูปแบบการบรรยาย ผลการวิจัยพบว่า 1) องค์ประกอบของการบริหารจัดการสถานศึกษา ตามแนวทางการรวมสถานศึกษาภาครัฐและเอกชน ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ คือ โครงสร้างการบริหารจัดการ การวางแผนและกำหนด

* Received 10 December 2020; Revised 18 February 2021; Accepted 19 February 2021

นโยบาย การบริหารหลักสูตร การบริหารงบประมาณ, การบริหารบุคลากรและวัสดุ, การประสานงานและการมีส่วนร่วม, การประเมิน ตรวจสอบ และรายงานผล 2) รูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษา ตามแนวทางการรวมสถานศึกษาภาครัฐและเอกชน ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ส่วนนำ ประกอบด้วย แนวคิดพื้นฐานและวัตถุประสงค์ของรูปแบบ ส่วนที่ 2 เนื้อหา ประกอบด้วย โครงสร้างการบริหารจัดการ การวางแผนและกำหนดนโยบาย การบริหารหลักสูตร การบริหารงบประมาณ การบริหารบุคลากรและวัสดุ การประสานงานและการมีส่วนร่วม การประเมิน ตรวจสอบ และรายงานผล ส่วนที่ 3 เงื่อนไขความสำเร็จ 3) ผลการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษา ตามแนวทางการรวมสถานศึกษาภาครัฐและเอกชน ในภาพรวมมีความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: รูปแบบ, การบริหารจัดการสถานศึกษา, สถานศึกษาภาครัฐและเอกชน

Abstract

These article aimed were to study to 1) Analysis the factors of educational management institutions according to the guidelines public and private education under Office of the Vocational Education Commission, 2) develop a model of educational management institutions according to the guidelines public and private education and 3) evaluate a model of educational management institutions according to the guidelines public and private education. It's mixed research method. The sample consisted of 9 experts, 548 administrators and teachers in schools of public and private vocational education institutions, 9 experts and 9 administrators of public and private vocational education institutions by purposive sampling. The research instruments were interview form, questionnaire and evaluation form. The statistical format used was frequency, mean, standard deviation and exploratory factor analysis: EFA. The results showed that; the components of educational management institutions according to the guidelines public and private education resulted in 7 components: management structure, planning and policy making, course administration, budget management, personnel and materials management, coordination and participation, evaluation, audit and report. 2. The model was three components as follows; Part 1 Introduction contains the basic concepts and objectives of a model. Part 2 Content was management structure, planning and policy making, course administration, budget management, personnel and materials management, coordination and participation, evaluation, audit and report. Part 3 Conditions of

success. The model had suitability and handbook had the overall of suitability was at the high level. 3. The results of evaluation to a model of educational management institutions according to the guidelines public and private education in overall, was at the highest level of accuracy, suitability, feasibility and utility.

Keywords: Model, Educational Management, Public and Private Education

บทนำ

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีบทบาทสำคัญในการผลิตนักศึกษา ระดับ ปวช. และปวส. ได้กำหนดโครงสร้างการบริหารงานของสถานศึกษา ในสังกัดโดยมีผู้อำนวยการวิทยาลัย เป็นผู้มีความชำนาญในการบริหารสูงสุด และรับนโยบายจากสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา นำมาสู่การปฏิบัติ มีรองผู้อำนวยการวิทยาลัย 4 ฝ่าย ทำหน้าที่ช่วยบริหารงาน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ฝ่ายบริหารทรัพยากร เป็นการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับงานบริหารงานทั่วไป งานบุคลากร งานการเงิน งานการบัญชี งานพัสดุ งานอาคารสถานที่ งานทะเบียน และงานประชาสัมพันธ์ ส่วนที่ 2 ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ เป็นการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับงานวางแผนและงบประมาณ งานศูนย์ข้อมูลสารสนเทศ งานความร่วมมือ งานวิจัยพัฒนานวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์ งานประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา งานส่งเสริมผลิตผลการค้าและการประกอบธุรกิจ ส่วนที่ 3 ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษา เป็นการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา งานครูที่ปรึกษา งานปกครอง งานแนะแนวอาชีพ และการจัดหางาน งานสวัสดิการนักเรียนนักศึกษา งานโครงการพิเศษ และการบริการชุมชน และ ส่วนที่ 4 ฝ่ายวิชาการ เป็นการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับแผนกวิชา งานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน งานวัดผลประเมินผล งานวิทยบริการและห้องสมุด งานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี งานสื่อการเรียนการสอน ซึ่งโครงสร้างการบริหารงานภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จะมีการแบ่งสายการบังคับบัญชาที่ชัดเจน (สำเร็จ วงศ์ศักดิ์ และคณะ, 2554)

จากคำสั่งให้การบริหารจัดการรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษา ภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อให้การปฏิรูปการศึกษาและการบริหารราชการในกระทรวงศึกษาธิการ เกิดประสิทธิภาพ ในครั้งนี้มี ปัญหาอุปสรรค การจัดสรรอำนาจอาจยังไม่ลงตัว บทบาทหน้าที่อาจยังไม่เข้าใจไม่เข้าถึงซึ่งต้องใช้ เวลา การประสานงานอาจยังต้องปรับเข้าหากันต้องเปลี่ยนแปลงขั้นตอนตามองค์กรที่เข้าสังกัดใหม่ กิจกรรมระหว่างสถานศึกษาของภาครัฐและภาคเอกชนจะได้ทำร่วมกันเกิดผลสัมฤทธิ์น้อย เนื่องจากสถานศึกษาแต่ละแห่งได้ยึดกิจกรรมหลักของสถานศึกษาตนเองเป็นหลัก การเบิกจ่าย งบประมาณในการดำเนินกิจกรรมระหว่างสถานศึกษาของภาครัฐและภาคเอกชนยังไม่ชัดเจน รวมทั้งในทางปฏิบัติหลักสูตรที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและไม่สามารถให้เป็นมาตรฐานเดียวกันได้ สถานศึกษาอาชีวศึกษาอาชีวศึกษาขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ มีระบบการบริหาร

สถานศึกษาที่แตกต่างกันจึงส่งผลให้การปฏิบัติงานไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร มาตรฐานสถานศึกษาที่ไม่เท่าเทียมกัน เนื่องจากแต่ละแห่งมีปัจจัยและศักยภาพแตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นจำนวนครู ความขาดแคลนครูที่จบตรงสาขา การพัฒนาครูความพร้อมของสถานที่ เครื่องมือและอุปกรณ์ เป็นต้น ความไม่เพียงพอของกำลังคน ทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ (สุริยา ฮ่องเสนะ, 2559)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่ศึกษาวิจัยรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาตามแนวทางการรวมสถานศึกษาภาครัฐและเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อเป็นแนวทางให้สถานศึกษาได้ โครงสร้างการบริหารจัดการอาชีวศึกษา ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบของการบริหารจัดการสถานศึกษา ตามแนวทางการรวมสถานศึกษาภาครัฐและเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
2. เพื่อสร้างรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษา ตามแนวทางการรวมสถานศึกษาภาครัฐและเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
3. เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษา ตามแนวทางการรวมสถานศึกษาภาครัฐและเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนดำเนินการวิจัยไว้ 3 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์องค์ประกอบของการบริหารจัดการสถานศึกษา ตามแนวทางการรวมสถานศึกษาภาครัฐและเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ดำเนินงานโดยศึกษาข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 9 คน โดยมีเกณฑ์ในการเลือกจาก 1) ผู้บริหารระดับสูงด้านการบริหารจัดการอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาครัฐ และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 5 คน 2) ผู้บริหารระดับสูงด้านการบริหารจัดการอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคเอกชน จำนวน 2 คน 3) ผู้บริหารด้านการบริหารจัดการอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่มีผลงานทางวิชาการที่โดดเด่น และได้รับรางวัลระดับประเทศ และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 2 คน ศึกษาจากกลุ่มประชากรคือ ผู้บริหาร และครูผู้สอนของสถานศึกษาภาครัฐและเอกชนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ปีการศึกษา 2559 จำนวน 910 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหาร และครูผู้สอนของสถานศึกษาภาครัฐและเอกชนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการเปิดตารางเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie, R.V. & Morgan, D.W., 1970) จาก 910

โรงเรียน ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 274 โรงเรียน ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษา ภาครัฐและเอกชน จำนวน 274 คน ครูผู้สอนอาชีวศึกษาภาครัฐและเอกชน จำนวน 274 คน รวมกลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมด 548 คน โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง 2) แบบสอบถามเพื่อการวิจัยที่มีลักษณะของข้อคำถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท ซึ่งมีค่า IOC ระหว่าง 0.60- 1.00 วิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ พบว่า ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.87 และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน รวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม จำนวน 548 ฉบับ ได้ตอบกลับมา จำนวน 548 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.00 ดำเนินการวิเคราะห์เนื้อหา จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ การวิเคราะห์แบบสอบถาม โดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory factor analysis: EFA)

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษา ตามแนวทางการรวมสถานศึกษาภาครัฐและเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผู้วิจัยกำหนดวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

ผู้วิจัยได้นำองค์ประกอบของการบริหารจัดการสถานศึกษา ตามแนวทางการรวมสถานศึกษาภาครัฐและเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 มาดำเนินการร่างรูปแบบ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำยืนยันรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษา ตามแนวทางการรวมสถานศึกษาภาครัฐและเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ด้วยวิธีการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) จำนวน 9 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) ตามคุณสมบัติ คือ 1) กลุ่มผู้บริหารระดับสูงด้านการบริหารจัดการสถานศึกษา ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 2 คน 2) กลุ่มผู้บริหารเชิงนโยบายด้านการบริหารจัดการหรือผู้มีประสบการณ์การบริหารการศึกษาในระดับเขตพื้นที่การศึกษา และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 2 คน 3) กลุ่มผู้บริหารเชิงนโยบายด้านการบริหารจัดการหรือผู้มีประสบการณ์การบริหารการศึกษา และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 1 คน 4) กลุ่มผู้บริหารด้านการบริหารจัดการอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาครัฐ จำนวน 3 คน 5) กลุ่มผู้บริหารด้านการบริหารจัดการอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาภาคเอกชน และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษา ตามแนวทางการรวมสถานศึกษาภาครัฐและเอกชน ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านความถูกต้อง 2) ด้านความเหมาะสม 3) ด้านความเป็นไปได้ 4) ด้านความเป็นประโยชน์ ด้วยแบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ให้กับผู้บริหารสถานศึกษาภาครัฐและเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ

การอาชีวศึกษา ที่ได้มาโดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 9 คน เป็นผู้ประเมิน ตามคุณสมบัติ ดังนี้ 1) ผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐ ที่มีผลงานด้านการบริหารจัดการสถานศึกษาเป็นที่ยอมรับทางวิชาการ และสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกในเขตภาคเหนือ จำนวน 1 คน เขตภาคกลาง จำนวน 1 คน เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 1 คน และเขตภาคใต้ จำนวน 1 คน รวมจำนวน 5 คน 2) ผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาคเอกชน ที่มีผลงานด้านการบริหารจัดการสถานศึกษาเป็นที่ยอมรับทางวิชาการ จำนวน 4 คน ประเมินรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษา ตามแนวทางการรวมสถานศึกษาภาครัฐและเอกชน ในด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นไปได้ และด้านความเป็นประโยชน์ รวบรวมข้อมูลจากผู้ประเมินและนำมาวิเคราะห์ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์องค์ประกอบของการบริหารจัดการสถานศึกษา ตามแนวทางการรวมสถานศึกษาภาครัฐและเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) ได้ผลการวิจัยดังนี้

ตารางที่ 1 องค์ประกอบและค่าความแปรปรวนของตัวแปรการบริหารจัดการสถานศึกษา ตามแนวทางการรวมสถานศึกษา ภาครัฐและเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

องค์ประกอบ ที่	ชื่อองค์ประกอบ	จำนวน ตัวแปร	ค่าน้ำหนัก องค์ประกอบ	Rotation sums of squared loadings		
				ค่าความ แปรปรวน ของตัว แปร	ค่าความ แปรปรวน ร้อยละ	ค่าความ แปรปรวน สะสม ร้อยละ
1	โครงสร้างการบริหารจัดการ	24	.754-.944	17.618*	21.486	21.486
2	การบริหารหลักสูตร	16	.816-.923	13.612*	16.599	38.085
3	การบริหารงบประมาณ	11	.801-.906	8.682*	10.587	48.673
4	การบริหารบุคลากรและวัสดุ	8	.744-.928	6.279*	7.658	56.330
5	การประเมิน ตรวจสอบ และ รายงานผล	8	.723-.908	6.170*	7.524	63.855
6	การวางแผนและกำหนดนโยบาย	6	.869-.907	4.994*	6.090	69.945
7	การประสานงานและการมีส่วนร่วม	6	.810-.907	4.949*	6.035	75.980

* องค์ประกอบที่มีจำนวนตัวแปร 3 ตัวแปรขึ้นไป และมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor Loading) 0.70 ขึ้นไป

จากตารางที่ 1 พบว่า องค์ประกอบของการบริหารจัดการสถานศึกษา ตามแนวทางการรวมสถานศึกษาภาครัฐและเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ อยู่ระหว่าง .754 - .944 มีค่าไอเก้นสูงสุดเท่ากับ 17.618 สามารถอธิบายความแปรปรวนทั้งหมดได้ร้อยละ 21.486 องค์ประกอบที่ 2 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ อยู่ระหว่าง .816 - .923 มีค่าไอเก้น 13.612 สามารถอธิบายความแปรปรวนทั้งหมดได้ร้อยละ 16.599 องค์ประกอบที่ 3 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ อยู่ระหว่าง .801 - .906 มีค่าไอเก้น 8.682 สามารถอธิบายความแปรปรวนทั้งหมดได้ร้อยละ 10.587 องค์ประกอบที่ 4 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ อยู่ระหว่าง .744 - .928 มีค่าไอเก้น 6.279 สามารถอธิบายความแปรปรวนทั้งหมดได้ร้อยละ 7.658 องค์ประกอบที่ 5 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ อยู่ระหว่าง .723 - .908 มีค่าไอเก้น 6.170 สามารถอธิบายความแปรปรวนทั้งหมดได้ร้อยละ 7.524 องค์ประกอบที่ 6 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ อยู่ระหว่าง .869 - .907 มีค่าไอเก้น 4.994 สามารถอธิบายความแปรปรวนทั้งหมดได้ร้อยละ 6.090 และองค์ประกอบที่ 7 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ อยู่ระหว่าง .810 - .907 มีค่าไอเก้น 4.949 สามารถอธิบายความแปรปรวนทั้งหมดได้ร้อยละ 6.035

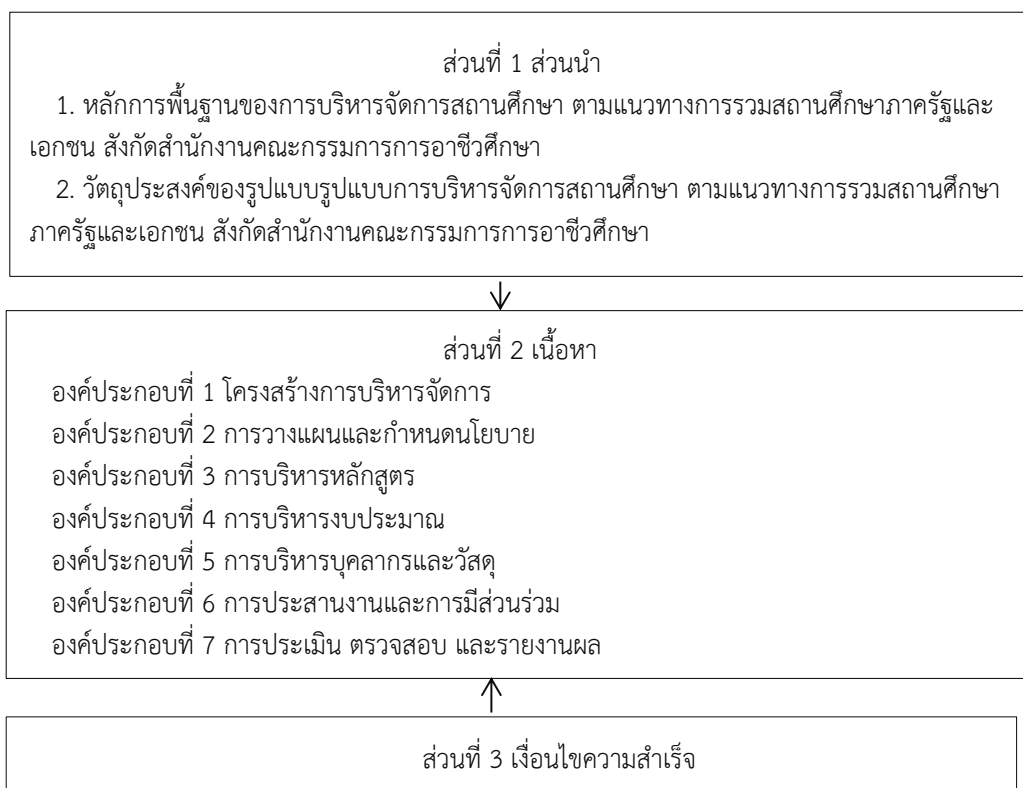
ขั้นตอนที่ 2 การสร้างรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษา ตามแนวทางการรวมสถานศึกษาภาครัฐและเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
มีองค์ประกอบ 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ส่วนนำ ประกอบด้วย 1) แนวคิด และทฤษฎีพื้นฐานของการบริหารจัดการสถานศึกษา ตามแนวทางการรวมสถานศึกษาภาครัฐและเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษา ตามแนวทางการรวมสถานศึกษาภาครัฐและเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ส่วนที่ 2 เนื้อหา ประกอบด้วย องค์ประกอบที่ 1 โครงสร้างการบริหารจัดการ องค์ประกอบที่ 2 การวางแผนและกำหนดนโยบาย องค์ประกอบที่ 3 การบริหารหลักสูตร องค์ประกอบที่ 4 การบริหารงบประมาณ องค์ประกอบที่ 5 การบริหารบุคลากรและวัสดุ องค์ประกอบที่ 6 การประสานงานและการมีส่วนร่วม องค์ประกอบที่ 7 การประเมินตรวจสอบ และรายงานผล

ส่วนที่ 3 เจาะใจความสำเร็จของรูปแบบ

ซึ่งสามารถสรุปผลการสร้างรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษา ตามแนวทางการรวมสถานศึกษาภาครัฐและเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 รูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษา ตามแนวทางการรวมสถานศึกษาภาครัฐและเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ขั้นตอนที่ 3 ผลการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษา ตามแนวทางการรวมสถานศึกษาภาครัฐและเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สรุปผลได้ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลการประเมินรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษา ตามแนวทางการรวมสถานศึกษาภาครัฐและเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ภาพรวม

รายการประเมิน	ความถูกต้อง			ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ส่วนที่ 1 ส่วนนำ	4.49	0.46	มาก	4.69	0.43	มากที่สุด	4.53	0.50	มากที่สุด	4.71	0.47	มากที่สุด
ส่วนที่ 2 เนื้อหา	4.41	0.43	มาก	4.43	0.45	มาก	4.62	0.46	มากที่สุด	4.64	0.49	มากที่สุด
ส่วนที่ 3 เงื่อนไขความสำเร็จ	4.73	0.47	มากที่สุด	4.56	0.52	มากที่สุด	4.39	0.50	มาก	4.78	0.43	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.54	0.45	มากที่สุด	4.53	0.47	มากที่สุด	4.51	0.49	มากที่สุด	4.71	0.46	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า โดยรวมรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษา ตามแนวทางการรวมสถานศึกษาภาครัฐและเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีผลการประเมินทุก

ด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ดังนี้ ด้านความเป็นประโยชน์มากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.71, S.D. = 0.46) รองลงมาเป็นด้านความถูกต้อง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.54, S.D. = 0.45) ด้านความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.53, S.D. = 0.47) และด้านความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.51, S.D. = 0.49) ตามลำดับ

อภิปรายผล

1. จากผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของการบริหารจัดการสถานศึกษา ตามแนวทางการรวมสถานศึกษาภาครัฐและเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่ามี 7 องค์ประกอบ คือ โครงสร้างการบริหารจัดการ การวางแผนและกำหนดนโยบาย การบริหารหลักสูตร การบริหารงบประมาณ การบริหารบุคลากรและวัสดุ การประสานงานและการมีส่วนร่วม การประเมิน ตรวจสอบ และรายงานผล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ปัจจุบันสถานศึกษาอาชีวศึกษาได้นำการจัดการศึกษาแบบทวิภาคี ซึ่งเป็นความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษากับภาคเอกชนในการจัดการอาชีวศึกษา ซึ่งทวิภาคีเป็นอีกระบบหนึ่งซึ่งช่วยให้การจัดการศึกษาตรงกับความต้องการของภาคเอกชน ซึ่งสร้างความพึงพอใจให้กับภาคเอกชนเป็นอย่างมาก ในขณะเดียวกันนักเรียนและผู้ปกครองก็มีความสุขไปด้วย แต่ยังมีรูปแบบโครงสร้างการบริหารจัดการที่ยังไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น ในการวิเคราะห์องค์ประกอบการบริหารจัดการสถานศึกษา ตามแนวทางการรวมสถานศึกษาภาครัฐและเอกชน ในครั้งนี้ จะสามารถช่วยให้สถานศึกษาอาชีวศึกษา ได้มีโครงสร้างในการบริหารงานของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากเอกสาร ตำรา งานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ในด้านการบริหารจัดการของสถานศึกษาอาชีวศึกษา สอบถามผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อจัดองค์ประกอบการบริหารจัดการสถานศึกษาภาครัฐและเอกชน ไว้อย่างเป็นระบบทั้ง 7 องค์ประกอบ ซึ่งครอบคลุมภารกิจและเป้าหมายสำคัญของการบริหารงานของสถานศึกษาอาชีวศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของดาร์พงษ์ รัตนสุวรรณ กล่าวว่า ทวิภาคีเป็นความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษากับภาคเอกชนในการจัดการอาชีวศึกษา ทวิภาคีเป็นอีกระบบหนึ่งซึ่งช่วยให้การจัดการศึกษาตรงกับความต้องการของภาคเอกชน ซึ่งสร้างความพึงพอใจให้กับภาคเอกชนเป็นอย่างมาก ในขณะเดียวกันนักเรียนและผู้ปกครองก็มีความสุขไปด้วย (ดาร์พงษ์ รัตนสุวรรณ, 2559) และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของธีรวัช ขมิใจ พบว่า องค์ประกอบความร่วมมือการจัดการอาชีวศึกษาระบบไตรภาคี ประกอบด้วยความร่วมมือ 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านนโยบายและบทบาทหน้าที่ 2) ด้านโครงสร้างและการบริหารจัดการ 3) ด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน 4) ด้านการระดมทรัพยากร (ธีรวัช ขมิใจ, 2554)

2. การสร้างรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษา ตามแนวทางการรวมสถานศึกษาภาครัฐและเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีองค์ประกอบ 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ส่วนนำ ประกอบด้วย 1) แนวคิด และทฤษฎีพื้นฐานของการบริหารจัดการสถานศึกษาตามแนวทางการรวมสถานศึกษาภาครัฐและเอกชน 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษา ตามแนวทางการรวมสถานศึกษาภาครัฐและเอกชน ส่วนที่ 2 เนื้อหา ประกอบด้วย องค์ประกอบที่ 1 โครงสร้างการบริหารจัดการ องค์ประกอบที่ 2 การวางแผนและกำหนดนโยบาย องค์ประกอบที่ 3 การบริหารหลักสูตร องค์ประกอบที่ 4 การบริหารงบประมาณ องค์ประกอบที่ 5 การบริหารบุคลากรและวัสดุ องค์ประกอบที่ 6 การประสานงานและการมีส่วนร่วม องค์ประกอบที่ 7 การประเมิน ตรวจสอบ และรายงานผล ส่วนที่ 3 เจาะใจความสำเร็จของรูปแบบ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สถานศึกษาอาชีวศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ได้ดำเนินการตามโครงสร้างและรูปแบบการบริหารที่หลากหลายในการนำมาปรับใช้แบบบูรณาการร่วมกัน การจัดการโครงสร้างการบริหารงาน โดยมีหัวหน้างานหรือหัวหน้าสายชั้นปฏิบัติหน้าที่ ตามตำแหน่งในแต่ละฝ่ายชัดเจน กำหนดสิทธิประโยชน์การจัดการอาชีวศึกษาร่วมกันทั้งภาครัฐและภาคเอกชน มีการวางแผน จัดทำแผน และการกำหนดนโยบายไว้อย่างชัดเจน จะเป็นเป็นการเตรียมความพร้อมในการพัฒนาการจัดการอาชีวศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ให้เกิดประสิทธิภาพได้มากยิ่งขึ้น ในการจัดหลักสูตรจำเป็นต้องมีความหลากหลาย สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน มีความพร้อมในการรองรับการเปลี่ยนแปลงที่มีลักษณะยืดหยุ่น เน้นการพัฒนาทักษะและองค์ความรู้ที่สอดคล้องกับยุคโลกาภิวัตน์ การจัดการควบคุม ดูแลการปฏิบัติงานในหน้าที่ของหัวหน้าฝ่ายแต่ละฝ่าย การจัดหลักสูตรการเรียนการสอนที่หลากหลาย หรือเฉพาะทางที่สอดคล้องกับความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ มีการจัดระบบกลไกและแผนในการระดมทรัพยากรจากสถานประกอบการ และชุมชนในการจัดการอาชีวศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชน จัดสรรงบประมาณ ในการพัฒนากิจกรรมเสริมทักษะการฝึกปฏิบัติงานให้กับนักเรียน จัดตั้งกองทุนเพื่อสนับสนุนและพัฒนางานวิจัย เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาอาชีวศึกษา การจัดทำแผนผลิตกำลังคนอาชีวศึกษา ในสาขาที่สอดคล้องกับความต้องการแรงงานของตลาดแรงงานและสถานประกอบการ มีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน ให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานได้ รวมทั้งอาคารเรียน ห้องเรียน สถานที่ฝึกปฏิบัติเพียงพอกับการใช้งาน จัดระบบรักษาความปลอดภัยให้เหมาะสม สถานศึกษาอาชีวศึกษามีส่วนร่วมในการระดมความคิดจากหลาย ๆ คน หลาย ๆ หน่วยงานส่งผลให้เกิดกระบวนการปฏิบัติงานที่หลากหลาย สะดวก รวดเร็ว และเกิดประสิทธิภาพ สถานศึกษารายงานผลการดำเนินงานในรอบ 1 ปี 3 ปีของแต่ละสถานศึกษาร่วมกันโดยการประชุมประจำปีของผู้บริหารสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐและภาคเอกชน การติดตามผลการปฏิบัติงานของสถานศึกษา ร่วมกับท้องถิ่น/เขตพื้นที่/องค์กรอิสระ/สถานประกอบการ ส่งผลให้สามารถนำผลการประเมินและรายงานผลต่าง ๆ ไปปรับใช้ให้มีผลการประเมินที่ดียิ่งขึ้นในปีต่อ ๆ ไป และกำหนดดัชนีชี้วัดความสำเร็จของสถานศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติตามข้อตกลง การให้บริการหรือผลผลิตร่วมกันที่ชัดเจนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กล่าวว่า นโยบายของสถานศึกษาอาชีวศึกษา ภาครัฐและภาคเอกชน ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สอดคล้องกับแผนพัฒนาการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2560 – 2579 สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 และนำนโยบาย วิสัยทัศน์ของสถานศึกษาอาชีวศึกษา ภาครัฐและภาคเอกชน มากำหนดเป็นกลยุทธ์และวิธีการเพื่อจัดการอาชีวศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561 เพื่อใช้ในการจัดการศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษาด้านอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และการฝึกอบรมวิชาชีพ (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2561) อีกทั้งยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อีรุธ ชมใจ พบว่า รูปแบบความร่วมมือการจัดการอาชีวศึกษาระบบไตรภาคี ด้านโครงสร้างและการบริหารจัดการ จัดทำแผนผลิตกำลังคนอาชีวศึกษาในสาขาที่สอดคล้องกับความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ ในท้องถิ่นจัดให้มีการทดสอบนักศึกษาเพื่อรับคุณวุฒิวิชาชีพ โดยหน่วยงานกลางที่รับผิดชอบคณะกรรมการไตรภาคีระดับจังหวัด คณะกรรมการไตรภาคีระดับกระทรวง มีหน้าที่ดำเนินการประกันคุณภาพการจัดการศึกษา จัดโครงสร้างองค์กรของแต่ละภาคี เพื่อรองรับการบริหารจัดการอาชีวศึกษาไตรภาคี ตามความจำเป็นและความเหมาะสม จัดการฝึกอบรมตามความสนใจของผู้เรียน และความต้องการของสถานประกอบการ และท้องถิ่นสถานศึกษาเชิญผู้ประกอบการ และชุมชนท้องถิ่นเข้าร่วมรับรู้นโยบายและระบบการจัดการอาชีวศึกษา หรือ สอศ. มีบทบาทมีการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนและสถานประกอบการ มีคณะกรรมการระดับกระทรวงที่มาจากทั้งสามฝ่าย เข้าร่วมกำหนดนโยบายการจัดการอาชีวศึกษาท้องถิ่น และกำหนดขอบเขตความรับผิดชอบ การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรในแต่ละเนื้อหา มีการสอดแทรก เรื่องคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ รวมทั้งจรรยาบรรณวิชาชีพ จัดหลักสูตรการเรียนการสอนที่หลากหลายหรือเฉพาะทางที่สอดคล้องกับความต้องการแรงงานของท้องถิ่น (อีรุธ ชมใจ, 2554) ทั้งยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ พัฒน์ศิวพิศ โนรี และคณะ พบว่า การพัฒนารูปแบบการบริหารงานเทคโนโลยีสารสนเทศในสถาบันการอาชีวศึกษา ประกอบด้วย การบริหารสื่อ วัสดุ และเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้แก่ คณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศ ขอบข่ายงานเทคโนโลยีสารสนเทศ กระบวนการบริหารงานเทคโนโลยีสารสนเทศ (พัฒน์ศิวพิศ โนรี และคณะ, 2556) อีกทั้งยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ธาณินทร์ ศรีชมพู และคณะ พบว่า ควรมีการนำการบริหารงานงบประมาณ แบบมุ่งเน้นผลงาน RBM มาใช้ในสถานศึกษาอาชีวศึกษา การจัดระบบกลไกและแผนในการระดมทรัพยากรจากสถานประกอบการ และชุมชนในการจัดการอาชีวศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชน การควบคุมตรวจสอบและประเมิน และการปรับปรุง เป็นองค์ประกอบสำคัญในการร่วมกันสร้างโครงสร้างและกลยุทธ์ในการพัฒนาการศึกษาของอาชีวศึกษาในระบบระบบทวิภาคี (ธาณินทร์ ศรีชมพู และคณะ, 2557) และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Callal & Ashwork พบว่า สิ่งที่สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือ ที่มีประสิทธิผลของสถานประกอบการกับสถานศึกษา คือ ความเต็มใจของทั้งสองฝ่ายที่จะร่วมมือกัน มีเป้าหมายและ

จุดมุ่งหมายที่ตรงกัน รวมทั้งมีวิสัยทัศน์ร่วมของทั้งสถานศึกษาและสถานประกอบการ ความเคารพ และเชื่อใจกันและกัน การติดต่อสื่อสารที่มีระหว่างกัน ภาวะผู้นำทั้งสองฝ่ายที่สามารถบูรณาการกลยุทธิ์วิธีการปฏิบัติ ความสัมพันธ์ระหว่างกัน และนวัตกรรมของทั้งสองฝ่ายเข้าด้วยกัน การยอมรับ ความแตกต่างของกันและกัน การยืดหยุ่นด้วยเวลาและอื่น ๆ กับการความเต็มใจที่จะลองทำ ความรู้ใหม่ ทักษะใหม่ และวิธีคิดใหม่ที่จะนำไปสู่การปรับเปลี่ยนโครงสร้างขององค์การ นโยบาย และ กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ขององค์การ (Callan, V. & Ashworth, P, 2004)

3. การประเมินรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษา ตามแนวทางการรวมสถานศึกษาภาครัฐและเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า โดยรวมรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษา ตามแนวทางการรวมสถานศึกษาภาครัฐและเอกชน มีผลการประเมินทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุดทั้งนี้อาจเป็นเพราะการดำเนินงานตามรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษา ตามแนวทางการรวมสถานศึกษาภาครัฐและเอกชนทั้งในส่วนขององค์ประกอบหลัก และตัวแปรการนำไปใช้ในแต่ละองค์ประกอบเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาภาครัฐและเอกชนตั้งแต่ผู้เรียนที่เน้นเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับบริบท ความต้องการของนักเรียนทั้งในเรื่องการจัดการเรียนรู้ ที่เน้นตามทักษะความสามารถความถนัดส่งเสริมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกันกับความต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการสถานศึกษาภาครัฐและเอกชน ได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของและสอดคล้องกับงานวิจัยของ นริศ แก้วสินวล และคณะ พบว่า รูปแบบการบริหารวิชาการในสถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐ มีความเหมาะสมของรูปแบบอยู่ในระดับมากที่สุด ความเป็นไปได้ของรูปแบบอยู่ในระดับมาก (นริศ แก้วสินวล และคณะ, 2556) และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ธาณินทร์ ศรีชมพู และคณะ พบว่า การประเมินรูปแบบการบริหารงานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่พัฒนาขึ้นมีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และมีประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด (ธาณินทร์ ศรีชมพู และคณะ, 2557)

องค์ความรู้ใหม่

ภาพที่ 2 องค์ความรู้จากการวิจัย

จากภาพที่ 2 สามารถอธิบายได้ว่า การดำเนินงานจากการบริหารจัดการสถานศึกษาตามแนวทางการรวมสถานศึกษาภาครัฐและเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยมีโครงสร้างการบริหารจัดการที่หลากหลาย เหมาะสมกับสถานศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน สามารถดำเนินการได้ทั้งสถานศึกษาขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีการวางแผนและกำหนดนโยบาย การบริหารหลักสูตร การบริหารงบประมาณ การบริหารบุคลากรและวัสดุ การประสานงานและการมีส่วนร่วม การประเมิน ตรวจสอบ และรายงานผล โดยได้รวมแนวทางการดำเนินงานที่สถานศึกษาภาครัฐและเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาสามารถนำไปปฏิบัติให้เกิดประสิทธิภาพเกิดการดำเนินงานแบบทวิภาคีที่ผลิตนักศึกษาได้ตรงตามความต้องการของผู้ประกอบการ

สรุป/ข้อเสนอแนะ

สรุปได้ว่า จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แนวทางการดำเนินงานจากการบริหารจัดการสถานศึกษา ตามแนวทางการรวมสถานศึกษาภาคีรัฐและเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยมีโครงสร้างการบริหารจัดการที่หลากหลาย เหมาะสมกับสถานศึกษาทั้งภาคีรัฐและเอกชน สามารถดำเนินการได้ทั้งสถานศึกษาขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีการวางแผนและกำหนดนโยบาย การบริหารหลักสูตร การบริหารงบประมาณ การบริหารบุคลากรและวัสดุ การประสานงานและการมีส่วนร่วม การประเมิน ตรวจสอบ และรายงานผล โดยได้รวมแนวทางการดำเนินงานที่สถานศึกษาภาคีรัฐและเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สามารถนำไปปฏิบัติให้เกิดประสิทธิภาพเกิดการดำเนินงานแบบทวิภาคี ที่ผลิตนักศึกษาได้ตรงตามความต้องการของผู้ประกอบการ ทั้งนี้ ในการนำรูปแบบไปใช้ให้บังเกิดผลสำเร็จและบรรลุเป้าหมายได้ ควรมีการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรที่จำเป็นต่อการดำเนินงานตามรูปแบบให้เป็นไปตามรูปแบบที่กำหนด และจำเป็นอย่างยิ่งจะต้องได้รับความร่วมมือจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภาคีรัฐ ภาคเอกชน ผู้ประกอบการ นักเรียน ผู้ปกครองนักเรียน ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการร่วมกันพัฒนาสถานศึกษา ให้สามารถดำเนินงานได้ตามกระบวนการ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด สำหรับในการวิจัยเพื่อต่อยอดงานวิจัยในครั้งนี้ ผู้นำไปใช้ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษารูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษา ตามแนวทางการรวมสถานศึกษาภาคีรัฐและเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในองค์ประกอบย่อยให้มีความชัดเจนเพิ่มขึ้น สถานศึกษาขนาดเล็ก สถานศึกษาขนาดกลาง สถานศึกษาขนาดใหญ่ ควรมีการปฏิบัติงานร่วมกันได้อย่างไรจึงจะก่อให้เกิดการประสิทธิผลต่อสถานศึกษามากที่สุด ควรมีการศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษา ตามแนวทางการรวมสถานศึกษาภาคีรัฐและเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อให้มีการพัฒนา ปรับปรุงรูปแบบที่เหมาะสม และเกิดประสิทธิภาพสูงสุด ควรมีการศึกษาแนวทางในการพัฒนาระบบการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องของสถานศึกษาภาคีรัฐ และเอกชน วิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาสถานศึกษาร่วมกัน เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้มาปรับใช้ในรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษา ตามแนวทางการรวมสถานศึกษาภาคีรัฐและเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ให้ดียิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

สำเร็จ วงศ์ศักดิ์ และคณะ. (2554). รูปแบบการพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วารสารวิชาการ พระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 21(3), 667-679.

- สุริยา ฮ่องเสนาะ. (2559). การบริหารจัดการรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษาภาครัฐและเอกชน. กรุงเทพมหานคร: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2561). แนวทางการประเมินคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2561 ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- ธีรวิฑูรย์ ชมใจ. (2554). การพัฒนารูปแบบความร่วมมือการจัดการอาชีวศึกษาระบบไตรภาคี. ใน วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา 5(2), 59 – 71.
- ดาร์พงษ์ รัตน์สุวรรณ. (2559). มอบนโยบายการอาชีวศึกษาภาครัฐ-เอกชน. Retrieved กรกฎาคม 27, 2559, from <http://www.thaigov.go.th/index.php/en/news-ministry/2012-08-15-09-39-20/item/101195>.
- พัฒนศิริพิศ โนรี และคณะ. (2556). การพัฒนารูปแบบการบริหารงานเทคโนโลยีสารสนเทศในสถาบันการอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร (JEDU NU), 15(2), 16 – 21.
- ธำนิษฐ์ ศรีชมพู และคณะ. (2557). การพัฒนารูปแบบการบริหารงานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคีในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร (JEDU NU), 16(3), 120-131.
- นริศ แก้วสินวล และคณะ. (2556). การพัฒนารูปแบบการบริหารวิชาการในสถานศึกษาอาชีวศึกษาของรัฐ. วารสารศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 5(2), 59 – 71.
- Krejcie, R.V. & Morgan, D.W. (1970). Determining Sample Sample Size for Research Activities. Educational and Psychological Measurement, 30(3), 608-618.
- Callan, V. & Ashworth, P. (2004). Working Together: Industry and VET Provider Training Partnerships. Retrieved July 26, 2016, from <http://www.ncver.edu.au>